ကျေးဇူးတော်ရှင်

ဓမ္မနုပဿနာပခုက္ကူဆရာတော်ဘုရားကြီး

ဘဒ္ဒန္တ ကုဏ္ဍောဘာသ မဟာထေရ်

နာဂစ်လေဘေးတရားတော်

ဓမ္မသြဝါဒတရားတော်များ – ၆

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ကျေးရွာတော်ရှင်
ဓမ္မာနုပဿနာ ပစ္စက္ခဉာဏဆရာတော်ဘုရားကြီး
ဘဒ္ဒန္တ ဉာဏိန္ဒာဘိဝံသမဟာထေရ်
ဟောကြားတော်မူသော
ဓမ္မဒါန တရားတော်များ – ၆

ဝယဓမ္မာ သင်္ခါရ တရားတော်
သို့မဟုတ်
နာဂစ်လေဘေးတရားတော်

သတ္တဝါမရှိသော အသိသည်သာ လိုရင်းဖြစ်သည်

ပင်လုံဝိဟာကျောင်း၊ တေဇိန္ဒာရာမကျောင်းတိုက်
ကုက္ကိုင်းလမ်းဆုံ၊ ကမ္ဘာအေးဘုရားလမ်း၊ ဗဟန်း၊ ရန်ကုန်မြို့

ဝယဓမ္မာ သင်္ခါရာ တရားတော်

သို့မဟုတ်

နာဂစ်လေဘေးတရားတော်

အနိစ္စာဝတ သင်္ခါရာ

အိမ်တွေကျတော့ ပြိုတယ်တဲ့၊ အမိုးတွေကျတော့ ကွာတယ်တဲ့၊ လူတွေပြောကြတာပေါ့။ ဓာတ်မီးတိုင်တွေကျတော့ လဲတယ်တဲ့၊ ဘုရားတွေကျတော့ ထီးတွေပြုတ်ကျတယ်တဲ့၊ လူတွေတို့ သတ္တဝါတွေတို့ကျတော့ သေတယ်တဲ့၊ ဘုန်းကြီးတွေကျတော့ နတ်ရွာစံတယ်တဲ့။ ဟော . . . ဘုရားကျတော့ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတယ်တဲ့ . . . ခေါ်ကြတယ်။ အဲဒါခေါ်ကြတယ်။ သတ္တဝါတွေကျ သေတယ်တဲ့၊ ခွေးတွေ၊ ဝက်တွေ၊ ဆင်တွေ၊ သစ်ရွက်တွေကျတော့ ကြွေတယ်တဲ့ အဲလိုခေါ်ကြတယ်။ မီးကျတော့ လောင်တယ်၊ ကျွမ်းတယ်တဲ့၊ လေကျတော့ တိုက်တယ်တဲ့ အဲလိုအမျိုးမျိုးခေါ်ကြတယ်။ သေတယ်တဲ့၊ အမိုးတွေကျတော့ လန်တယ်တဲ့ အဲဒါ ပျက်တာတွေ။ အဲဒါတွေ အကုန်လုံး သင်္ခါရ ယူလိုက်၊ 'အနိစ္စာဝတ သင်္ခါရာ' တဲ့။ အနိစ္စဆိုတာ သင်္ခါရရတယ်၊ သင်္ခါရ ယူလိုက်ရတယ်။ သင်္ခါရဆိုတော့ အနိစ္စာဝတ သင်္ခါရာကျတော့ ဥပဒါဝယ ဓမ္မိနောဆိုတော့ သင်္ခါရယူတာကျတော့ ဖြစ်ပြီးပျက်တယ်၊ အဲလို . . . သင်္ခါရယူလိုက်လို့ရှိရင် ဖြစ်ပြီးပျက်တယ်တဲ့၊ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံတာလည်း ပျက်တယ်တဲ့၊ ဝယဓမ္မာသင်္ခါရာတဲ့။

သင်္ခါရ မမေ့ရင် ပျက်တာလည်း မမေ့တော့ဘူး

သင်္ခါရအနေနဲ့ကြည့်ရင် ပျက်တာပဲရှိတယ်၊ ကလေးလေးတွေ သေတယ်တဲ့၊ မွေးတယ်တဲ့၊ ထမင်းစားဝတယ်တဲ့၊ အလုပ်ရတယ်တဲ့၊ မျက်စိမြင်တယ်တဲ့၊ နားက ကြားတယ်တဲ့။ အကုန် အကုန် လျှောက်ဖြစ်နေတာ၊ လူတွေ ပြောတာ ပြောတာ၊ အဲဒါတွေ ပြောတာ စကားကျ ပြောတယ်တဲ့၊ ရန်ထောင်တယ်တဲ့၊ စစ်တိုက်တယ်တဲ့၊ ဘယ်မှာဗုံးချတယ်တဲ့၊ ဘယ်မှာ မြေကြီးပြိုတယ်တဲ့ အဲဒီလိုပြောတယ်။ အဲဒါတွေကို သင်္ခါရလုပ်လိုက်၊ သင်္ခါရကျတော့ ဖြစ်ပြီး ပျက်တယ်တဲ့။ ဖြစ်ပြီး ပျက်တယ်လို့ဆိုရတယ်။နှာခေါင်းလေရှူတာတို့ မျက်စိမြင်တာတို့၊ နားကြားတာတို့၊လေရှူတာတို့၊ပါးစပ်စားတာတို့၊ကိုယ်ကြီးကထိတာတို့၊ကြမ်းနဲ့ဘာနဲ့ထိတာတို့ အဲဒါသင်္ခါရယူလိုက်တော့ ဖြစ်ပြီး ပျက်တယ်တဲ့၊ ပျက်တယ်လို့ ယူရတယ်။ ဒီ့ပြင် ဘာမှမရှိတော့ဘူး ပျက်တာပဲရှိတယ်။ ဒါကြောင့် 'ဝယဓမ္မာ သင်္ခါရာ' သင်္ခါရဆိုတာ ပျက်တာပဲ ရှိတယ်လို့ ယူရတယ်။

နှာခေါင်းလေက ထွက်ပြီးပျက်သွားတယ်၊ နားကြားပြီး ပျက်သွားတယ်၊ မျက်စိမြင်ပြီးတော့လည်း ပျက်တယ်လို့ဆို၊ နားကြားပြီးတော့လည်း ပျက်တယ်၊ စားပြီးတော့လည်း ပျက်တယ်။ လက်လှုပ်ပြီးတော့ ပျက်သွားတယ်။ သင်္ခါရဆိုရင် လက်မပါဘူး၊ ကွေးတယ် ဆန့်တယ်၊ သင်္ခါရဆိုရင် လက်မပါဘူး ဖြစ်ပြီးပျက်တယ်။

ထိုင်ပြီး ပျက်တယ်၊ ဒါကြောင့် သင်္ခါရမမေ့ရင် ပျက်တာရော မမေ့တော့ဘူး။

သဗ္ဗေသင်္ခါရာ

လူဆိုလို့ရှိရင် သေတယ်လို့ ရောက်သွားတယ်၊ လက်ဆိုရင် လှုပ်တယ်၊ ကွေးတယ်လို့၊ စကားဆိုရင်ပြောတယ်လို့ လုပ်ပြန်ရော၊ တရားကျတော့လည်း ဟောတယ်လို့ လုပ်ပြန်ရော၊ တရားကျတော့ ဟောတယ်၊ ကလေးချင်းကျ ရန်ထောင်တယ်၊ ရန်ဖြစ်တယ်။ အဲဒါတွေအကုန်လုံး သင်္ခါရတဲ့၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရာတဲ့၊ အဲဒါတွေ အကုန်လုံးသင်္ခါရတဲ့၊ မျက်တောင်ခတ်တယ်၊ စကားပြောတယ်၊ ထမင်းစားတယ်၊ လျှူတာတွေလည်း ပါတာပေ့ါ။ ဘယ်သူက ဆန်တွေဘယ်လောက်လှူတယ်၊ ဘယ်တိုင်းပြည်က ဘယ်လောက်လှူတယ်၊ ဘယ်သူက သုံးဆယ်လှူတယ်၊ ဘယ်သူက သုံးရာလှူတယ်တဲ့၊ အဲလိုလှူတဲ့ဟာတွေလည်း သင်္ခါရပဲ၊ ဘယ်သူက သတ်တယ်၊ ဘယ်သူနဲ့ဘယ်သူနဲ့ သတ်ပြန်တယ်၊ ရန်ဖြစ်ပြန်တယ်၊ စစ်တိုက်ပြန်တယ်၊ တော်လှန်ပြန်တယ်။ အဲဒါတွေ ဘာတွေတုံးဆိုတော့ သင်္ခါရတွေတဲ့၊ ဒါကြောင့် သဗ္ဗေသင်္ခါရာလို့ခေါ်တယ်။ အနိစ္စာဝတ သင်္ခါရာ သင်္ခါရတွေ ဥပဒါဝယ ဓမ္မိနော - ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းအလေ့ရှိကုန်တယ်တဲ့၊ သင်္ခါရလို့ ရှုလိုက်တော့အိတ်နှိုက်တာတို့ ပိုက်ဆံနှိုက်တာတို့ ဈေးဝယ်သွားတာတို့ ထမင်းစားတာတို့ ဘာဖြစ်ဖြစ်ပေ့ါ အကုန်လုံး သင်္ခါရတွေပဲ။ ဒါကြောင့် 'သဗ္ဗေသင်္ခါရာ' ရှေးတုန်းက တရားတွေက ဒီလိုလွယ်လွယ်လေး ဟောပြောတဲ့လူမရှိတော့ ခက်နေတယ်။ ဟောပြောတဲ့လူရှိတော့ မခက်တော့ဘူး။ အဲလို အဲလိုအဲဒါတွေ သင်္ခါရလို့ခေါ်တယ်။

အကျဉ်းချုံးလိုက်တော့ သင်္ခါရထဲ သွင်းလိုက်တာကိုး

လူလို့ ယောကျာ်းလို့ မိန်းမလို့မခေါ်နဲ့၊ မိန်းမလို့ ခေါ်တယ် လက်ထပ်တယ်တို့ရှင်ပြုတယ်တို့ အဲလိုလုပ်တာတွေ ဘာတွေတုံးဆိုတော့ သင်္ခါရတွေ၊ သင်္ခါရတွေဆိုတော့ ဥပဒါဝယ ဓမ္မိနော- ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း အလေ့ရှိတယ်ဆိုတော့ ပျက်တယ်၊ ဖြစ်ပြီးတော့ ပျက်တယ်၊ အဲလောက်ပဲသိပေး။ အကျဉ်းချုံးလိုက်တော့ သင်္ခါရထဲ သွင်းလိုက်တာကိုး။ ဒါကြောင့် 'သဗ္ဗေသင်္ခါရာ'၊ အနိစ္စာဝတ သင်္ခါရာ' ဘယ်သူနဲ့ ရန်ဖြစ်တယ်၊ ဘယ်သူနဲ့ တရားဖြစ်တယ်၊ ထောင်ကျတယ်၊ ဘာပြုတယ်ဆိုတာတွေလည်း သင်္ခါရတွေပဲ၊ စိုးရိမ်တယ် ပူဆွေးတယ်ပေ့ါလေ၊ ကလေးမွေးဖွားတယ်လို့ပေ့ါလေ။ အဲဒါဖြစ်ပြီးပျက်တယ်လို့ပဲ ယူလိုက်၊ အကုန်ဖြစ်ပြီးပျက်တယ်လို့ပဲ ယူလိုက်၊ အကုန်ဖြစ်ပြီး ပျက်တယ်သာ ယူလိုက်၊ ဖြစ်တာပျက်တာပဲ ယူတော့ ဒုက္ခတေ ဘူမကံ ဝဋ္ဋဆိုတော့ လူတွေရော နတ်တွေရော ငရဲတွေရော တိရစ္ဆာန်တွေရော အကုန်လုံး ၃၁ ဘုံရော၊ အဲလို ဒုက္ခတေ ဘူမကံ ဝဋ္ဋဆိုတော့ လူတွေရော နတ်တွေရော ငရဲတွေရော တိရိစ္ဆာန်တွေရော အကုန်လုံး ၃၁ ဘုံရော၊ အဲလို ဒုက္ခတေ ဘူမကံ ဝဋ္ဋဆိုတော ဒုက္ခတွေ အဲလိုမှတ်ရတယ်။ ဆံပင်တွေ ဖြီးတယ်။

သနပ်ခါးတွေ လိမ်းတယ်၊ အဲလိုမဟုတ်ဘူး၊ သင်္ခါရတွေ ခေါ်တယ်၊ သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ။

ဖြစ်ပြီးပျက်တယ်ဆိုတော့ မလိုချင်တော့ဘူး

နှာခေါင်းက လေရှူတယ်၊ မျက်စိက ကြည့်တယ်၊ နားက ကြားတယ်၊ အဲဒါ သင်္ခါရတွေ ခေါ်တယ်။ သင်္ခါရဆိုတာဖြစ်ပြီး ပျက်တယ်။ အဲလိုပြောပြလိုက်တော့ ဟော . . . နင်တို့ယောကျ်ားတွေလား မိန်းမတွေလား ဆိုတော့ မဟုတ်ဘူး၊ ဖြစ်ပြီးပျက်တဲ့ ဟာတွေလို့ ဆိုတော့ ဟော . . . လောဘက မလိုချင်တော့ဘူး၊ ဒေါသကလည်း စိတ်ကမဆိုးချင်တော့ဘူး၊ စိတ်က မဆိုးချင်တော့ အဘိဇ္ဈာနဲ့ ဗျာပါဒက ဝမ်းထဲမရှိတော့ဘူး၊ အဲလို ပိုင်ပိုင်ကြီး သင်္ခါရသိသွားလို့ရှိရင် လူတွေလည်း မဟုတ်ဘဲကိုး၊ မျက်စိတွေကလည်း သင်္ခါရ၊ လျှာတွေကလည်း သင်္ခါရ၊ နားတွေကလည်း သင်္ခါရ၊ ရင်ဘတ်ကြီးဖောင်းတယ် ပိန်တယ်ကလည်း သင်္ခါရ၊ မီးဖွားတယ်၊ လက်တွေကလည်း ဟိုအယားဖျောက် ဒီးအယားဖျောက် အဲဒါကိုလည်း သင်္ခါရ၊ ထဘီဝတ်တယ် အင်္ကျီဝတ်တယ်၊ အဲဒါတွေလည်း သင်္ခါရ။

သင်္ခါရဆိုတာ ဖြစ်ပြီးပျက်တယ်လို့ လုပ်လိုက်ရော၊ ဟော တစ်ခါတည်း ဘာမဆို ဝိပဿနာ ဖြစ်သွားတယ်၊ ‘ယဒါပညာယ ပဿတိ’ အဲဒါ သင်္ခါရရောက်သွားရင် ပညာဖြစ်သွားတယ်။ ‘သဗ္ဗေသင်္ခါရာ အနိစ္စာ ယဒါပညာယ ပဿတိ’ ဆိုရင် ပညာလည်း ဖြစ်သွားတယ်။ လူတွေ ယောကျ်ားတွေ မိန်းမတွေဆိုရင်လည်း ပညာမပါဘူး၊ မျက်မှန်ဝတ်တယ်၊ ဘာလုပ်တယ် ထိုင်တယ်၊ အကုန်လုံး သင်္ခါရပဲ ဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒါအကုန်လုံးဆိုတော့ သဗ္ဗေသင်္ခါရာ ပါဠိတွေကို မြန်မာလို လုပ်လိုက်တာ။ အနိစ္စကောင်ကြီး၊ အနိစ္စကောင်မဆိုတာ အနိစ္စတွေ ဖြစ်သွားတယ်။ ငါတွေ သူတွေ မဟုတ်တော့ဘူး။ သဗ္ဗေသင်္ခါရာ အနိစ္စာ၊ ယဒါ ပညာယ အဲဒီပညာနဲ့ ရှုလိုက်တာ၊ နှာခေါင်း လေရှူတာ သင်္ခါရ၊ နားကကြားတာ သင်္ခါရ၊ မျက်စိကြည့်တာ သင်္ခါရ၊ လျှာကစားတာ သင်္ခါရ၊ ဘာမဆို အကုန်သင်္ခါရဖြစ်သွားတယ်။

နိဗ္ဗာန်တရားပဲ မဖြစ်မပျက်တော့တယ်

သင်္ခါရဆိုရင် အနိစ္စာဝတ သင်္ခါရာတဲ့ ဥပဒါဝယ ဓမ္မိနောတဲ့၊ ခန္ဓာတွေလည်း သင်္ခါရလုပ်လိုက်၊ ဓါတ်တွေလည်း သင်္ခါရလုပ်လိုက်၊ သစ္စာတရားလည်း သင်္ခါရလုပ်လိုက်၊ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်လည်း သင်္ခါရလုပ်လိုက်၊ ဟော . . . နိဗ္ဗာန်တရားပဲ မဖြစ်မပျက်တော့တယ်။ အနိစ္စာဝတ သင်္ခါရာ ဉာဏ်ကအဲလိုသိသွားတယ်။ ဉာဏ်က သိသွားတော့ နိဗ္ဗာန်ရောက်သွားတယ်။ နိဗ္ဗာန်ရောက်သွားတော့ ရေကလည်း မနစ်တော့ဘူး၊ မီးကလည်း မလောင်တော့ဘူး။ ဟော . . . လေကလည်း မတွန်းတော့ဘူး၊ မြေကလည်း မဖိနှိပ်တော့ဘူး။

သင္ခါရာဆိုတာ အဲလိုလုပ်ရတယ်

ဟော မြေပြိုကျ တိုက်တွေပြိုကျတော့ ဟော မြေငလျင်လှုပ်တယ်ဆိုတာလည်း သင်္ခါရပဲ၊ ဆူနာမီတို့ ဘာတို့ဆိုတာလည်း သင်္ခါရပဲ၊ မြေကြီးက ကြီးလာတယ်ဆိုတာလည်း သင်္ခါရ၊ ကျွန်းတွေ ပျောက်ကုန်တယ် ဆိုတာလည်းသင်္ခါရ၊အိုဇုန်းလွှာကြီးပေါက်သွားတယ်ဆိုတာလည်းသင်္ခါရ၊မြေကြီးတွေ ပူပူလာတယ်ဆိုတာလည်း သင်္ခါရ၊ အခုသစ်ပင်ကြီးတွေ ငုတ်တိုကြီးတွေ ဆိုတာလည်း သင်္ခါရ၊ မျက်စိနဲ့မြင်တာ သင်္ခါရ၊ နားနဲ့ကြားတာ သင်္ခါရ၊ နှာခေါင်းနဲ့နံတာ သင်္ခါရ၊ အာယတန တွေကိုလည်း သင်္ခါရလုပ်လိုက်၊ ရုပ်ကလည်း ရူပက္ခန္ဓာ သင်္ခါရ၊ ဝေဒနာကလည်း သင်္ခါရ၊ ဝေဒနာကလည်း ပြုပြင်မှ ဝေဒနာဖြစ်တာကိုး၊ ဒါကြောင့် သူလည်း သင်္ခါရ၊ ဖဿကလည်း သင်္ခါရ၊ မျက်စိ သဋ္ဌာ ယတနတွေ နားတွေဆိုတာလည်း သင်္ခါရလုပ်လိုက်၊ ကိုယ်တွေ အရိုးတွေ အသားတွေဆိုတာကလည်း သင်္ခါရ၊ အူတွေ အသည်းတွေဆိုတာကလည်း သင်္ခါရ၊ သူက ရုပ်ထဲပါတာကိုး။ ခန္ဓာကလည်း သင်္ခါရ၊ ဒါကြောင့် သဗ္ဗေသင်္ခါရာ နင်တို့လုပ်စမ်းပါဟဲ့ဆိုရင် မလုပ်တတ်ဘူး၊ သဗ္ဗေခါရာဆိုတာ အဲလိုလုပ်ရတယ်၊ အဲလိုလုပ်မှ ကုန်သွားတယ်။

အို နာ သေ ဘယ်တော့ လွတ်မှာတုံး၊ အဲလို မေး၊ အို နာ သေ ဆိုတာ သင်္ခါရရှိတုန်း မလွတ်ဘူး၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်မှပဲ လွတ်မယ်၊ ကိုယ့်ဘာသာ ဉာဏ်တွေပေါ်လာတယ်။ ဒါကြောင့် နိဗ္ဗာန်ရောက်အောင် လုပ်ကြမှာ၊ အဲလိုဖြစ်သွားတယ်။ နိဗ္ဗာန်ရောက်အောင် လုပ်တော့ လူတွေ ဘာတွေလည်း မရှိဘူး၊ လူတွေလည်း သင်္ခါရဖြစ်သွားတယ်၊ မိန်းမတွေလည်း သဗ္ဗေသင်္ခါရာ ဖြစ်သွားပြီ၊ ရာဂဆိုတာလည်း သင်္ခါရဖြစ်သွားပြီ၊ ယောကျ်ားရတယ်ဆိုတာလည်းသင်္ခါရပဲ၊ကလေးမွေးတယ်ဆိုတာလည်းသင်္ခါရပဲ၊ဆေးရုံတက်ရတယ်ဆိုတာလည်း သင်္ခါရပဲ၊ ဒီလိုပြောတတ်ဖို့ကလည်း မလွယ်ဘူး၊ သင်ပေးတာ တရားနာတယ်ဆိုတာက ပရိယတ်၊ တရားဟောတယ်ဆိုတာကပရိယတ်သင်ပေးတာ၊ အဲလိုသင်ပေးတာ၊ ဒါမှသင်္ခါရမှန်း သိတယ်၊ အဲဒါ သူတို့မေးကြည့် သဗ္ဗေသင်္ခါရာဆိုတာ ဘာလဲဆရာလို့ ဆိုရင် သင်္ခါရပေါ့ဟယ်နဲ့ နင်တို့ ဟိုကပြော လိုက်လိမ့်မယ်၊ ဒို့ပြင်သူဘာမှ မသိဘူး၊ အဲဒါအကုန် သင်္ခါရလို့ ခေါ်တယ်။ မိန်းမတွေကလည်း သင်္ခါရ၊ စာရေးတာ မှတ်တာတွေကလည်း သင်္ခါရ၊ ဆွမ်းပြင်တယ်ဆိုတာကလည်း သင်္ခါရပဲ၊ ရန်ဖြစ်တယ်ဆိုတာလည်း သင်္ခါရပဲ၊ သဗ္ဗေဆိုတာ အကုန်သင်္ခါရချည်းပဲ၊ မိန်းမကြီးဆိုတာလည်း သင်္ခါရပဲ၊ လိုက်ပြေးတယ်ဆိုတာကလည်း၊ သင်္ခါရပဲ၊ တံတားကြီးပေါ်က ခုန်ချတယ်ဆိုတာကလည်း သင်္ခါရ၊ ရန်ဖြစ်တယ်ဆိုတာလည်း သင်္ခါရပဲ၊ သဗ္ဗေ သင်္ခါရာ အနိစ္စာဆိုတာ သင်္ခါရဆိုတာကို မမေ့ရင် နိဗ္ဗာန်ဆိုတာက သူ့ဘာသာဖြစ်လာတယ်။ ဟောနှာခေါင်းတွေ ကလည်း အနိစ္စ၊ ကိုယ်ကြီးမှာ အရိုးတွေ အသားတွေကလည်း အနိစ္စပဲ၊ ပထဝီကလည်းဖြစ်ပြီး ပျက်တာပဲ၊ အဲလိုသင်္ခါရလုပ်မှ ဖြစ်ပြီးပျက်မှန်းသိတယ်၊ နဖူးကြီးကလည်း ပထဝီကြီး၊ ခေါင်းကြီးကလည်း ပထဝီကြီးပဲ၊ ဒူးကြီးကလည်း မာတာ၊ လက်ကြီးကလည်း မာတာ၊ ပထဝီကြီးတွေကိုလည်း သင်္ခါရလုပ်လိုက်၊ ဖြစ်ပြီး ပျက်တယ်။

ဒူးကြီးတွေ ပေါင်ကြီးတွေကလည်း ဖြစ်ပြီးပျက်တယ်၊ ဖြစ်ပြီးပျက်တယ်ဆိုတော့ မလိုချင်တော့ဘူး၊ ယောကျ်ားဆိုတာလည်း ဖြစ်ပြီးပျက်တယ်ဆိုတော့ မလိုချင်တော့ဘူး၊ ဒါကြောင့် အနိစ္စက အလွန်ကောင်းတယ်၊ ဖြစ်ပြီးပျက်တယ်ဆိုတော့ မလိုချင်တော့ဘူး။ ဆရာဘာပြုလို့ ဖြစ်ပြီးပျက်တာလို့ လုပ်လိုက်သတုံးဆိုတော့ မလိုချင်အောင် လုပ်ရတယ်။ စက္ကူတွေ ရတယ်၊ ငွေတွေရတယ်၊ ငွေတွေကိုလည်း သင်္ခါရ ခေါ်တယ်၊ ဒေါ်လာတွေကလည်း သင်္ခါရ၊ ရအောင်သွားလုပ်ရတာတွေလည်း သင်္ခါရပဲ၊ ဘယ်က ဘယ်လို ဘယ်လိုရတယ်၊ ဘယ်က ဘယ်လိုကုန်တယ်၊ ဘယ်မှာ ဓားပြတိုက်တယ်၊ ဟိုမှာ ဓားပြလည်း တိုက်တာပဲ၊ ရထားတဲ့ဟာတွေ ဟိုကောင်လေး တစ်ခါတည်း သူ့ဆေးခန်းမှာ ဓားပြလာတိုက်တာ သေနတ်တောင် ပါသေးတယ်။ အရင်ကတော့ မပါဘူး၊ ရှိတာတွေ အကုန်ယူသွားတယ်၊ ဆေးတွေရော၊ မလေးရှားမှာ၊ ငါ့ကိုပြောတယ် ဆရာရယ် အဲဒါ ကယ်ပါဦး၊ သူများတိုင်းပြည်ဆိုတော့ ကြောက်လည်း ကြောက်ရတယ်၊ မကြောက်နဲ့ 'အသောကံ၊ ဝိရဇံ' မစိုးရိမ်နဲ့၊ အဲလိုမှ ဘေးလွတ်တယ်၊ အဲလို ပြောရတယ်၊ အနိစ္စကောင် ဒုက္ခကောင်။

သဗ္ဗေသင်္ခါရာ အနိစ္စာလို့ဆို၊ မိန်းမတွေချည်း ယောကျ်ားတွေချည်းမဆိုနဲ့၊ ဒါမှ သင်္ခါရဆိုမှ အနိစ္စမှ ဖြစ်ပြီး ပျက်တယ်။ အဲလိုယူ၊ ကိုအတ္တကြီး ယောကျ်ားကြီးလို့ မယူနဲ့၊ သင်္ခါရလို့ယူ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုလည်း လူလို့ မယူနဲ့၊ လူလို့ ယူရင်သေတာဖြစ်သွားတယ်၊ သူက သင်္ခါရ ဖြစ်ပြီးပျက်တာဆိုတော့ သေတယ်လို့ မယူရဘူး၊ ဘာပြုလို့တုံးဆိုတော့ သင်္ခါရဆိုတော့ ဥ ာဏ်နဲ့နှလုံးသွင်းတာကိုး၊ အမေလည်း မဟုတ်ဘဲ၊ အမေလည်း သင်္ခါရ၊ သမီးလည်း သင်္ခါရပဲ၊ အနိစ္စဆိုတော့ မချစ်ချင်တော့ဘူး၊ မဟုတ်ရင် သမီးဆိုချစ်သွားတယ်၊ အမေဆိုရင် စိုးရိမ်းသွားတယ်၊ သင်္ခါရဆိုတော့ ဟောမလိုချင်တော့ဘူး၊ မစိုးရိမ်တော့ဘူး၊ အဲလိုဖြစ်သွားတယ်၊ သဗ္ဗေဆိုတာ အလုံးစုံ၊ ဥပဒါဝယ ဓမ္မိနောဆိုတာ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းဆိုတာ သဘောရှိကုန်၏။

သင်္ခါရကို ဘယ်ရောက်ရောက်မမေ့နဲ့

လူတွေကလည်း သင်္ခါရ၊ ဆေးရုံကလည်း သင်္ခါရ၊ ကင်ဆာဆိုရင်လည်း သင်္ခါရ၊ နင်တို့ သင်္ခါရမမေ့နဲ့တဲ့။ ဝယမ္မော သင်္ခါရာ အပ္ပမာဒေန သမ္ပာဒေထတဲ့ ဘယ်ရောက်ရောက် မမေ့နဲ့၊ အဲဒါ ပရိနိဗ္ဗာန်စံခါနီး ပြောတာ၊ သင်္ခါရ မမေ့နဲ့တဲ့၊ အခုလည်း အဲလိုပဲ သင်္ခါရမေ့ပြီးတော့ လူတွေတို့ ယောကျ်ားတွေတို့ မိန်းမတွေတို့ သွားလုပ်တော့ သင်္ခါရမေ့ပြီး လူတွေ သောကတွေ ပရိဒေဝတွေ ဖြစ်တတ်တယ်ပေါ့။ တစ်ရွာမှာ ငါးယောက်လောက် ကျန်တယ်တို့၊ တစ္ဆေတောင်ခြောက်မယ်၊ ဘယ့်နှယ်လုပ် တစ်ရွာမှာ ငါးယောက်နဲ့ နေဖြစ်လိမ့်မတုံး၊ တစ်ရွာလုံး အကုန်လုံး လူငါးထောင်လောက်ရှိတဲ့ ရွာကြီး၊ ငါးသောင်းလောက်ရှိတဲ့ရွာကြီး လေးငါးယောက် ကျန်တော့တာ၊ ထန်းပင်တက်တာတို့ အုန်းပင်တက်တာတို့၊ အုန်းပင်က နွဲ့တယ်၊ ပြီးတော့ အမြစ်လည်း ခိုင်တယ်၊ အရှေ့က လေတိုက် အနောက်ဘက် ယိုင်တယ်၊ အနောက်က လေတိုက် အရှေ့ယိုင်တယ်၊ ယိုင်ယိုင်နေတယ်၊ လွတ်မသွားနဲ့ ရေက အောက်က ကြီးလာပြီဆို အထက်ပေါ်တက်လိုက်၊

အာ ရင်ဘက်တွေ ပွန်းလို့ တစ်ခါတည်း ပွန်းတဲ့ရင်ဘတ်နေရာမှာ ဆားငန်ရေထိ၊ ဆားငန်ရေက အလွန်စပ်တယ်၊ ဆားငန်ရေက ဒီ့ပြင်ဟာထိတာနဲ့ မတူဘူး၊ ဆားငန်ရေက ဘာပြုလို့စပ်တုံးလို့ဆိုရင် အနာရှိရင် စပ်တယ်၊ အနာမရှိရင် မစပ်ဘူး၊ အခုလူတွေလည်း တဏှာရှိရင် စပ်တယ်၊ စိုးရိမ်တယ်၊ တဏှာမရှိရင် မစပ်ဘူး၊ တဏှာက သမုဒယဖြစ်သွားတယ်၊ ဘာပြုလို့တုံးဆိုတော့ သင်္ခါရမှန်းမသိဘူး၊ လူတွေလို့ သိတယ်။

သင်္ခါရလို့ အောက်မေ့လိုက်တော့
တစ်ခါတည်း အပူတွေ အေးသွားတယ်

အုန်းပင်လို့ ဆိုတာလည်း သင်္ခါရပဲ၊ ငှက်ပျောပင်ဆိုတာကလည်း သင်္ခါရပဲ၊ အနိစ္စာဝတဆိုတာ ဟိုအပြစ်ပြော၊ ဒီအပြစ်ပြောနဲ့၊ သင်္ခါရဆိုတာ ဖြစ်ပြီးပျက်တယ်၊ အဲလိုယူမှ၊ လေမုန်တိုင်းတိုက်တယ်၊ သဗ္ဗေ သင်္ခါရာဆိုတော့ ဟောဖြစ်ပြီး ပျက်တယ်ဆိုတော့ အေးသွားတယ်ဆိုကတည်းက နိဗ္ဗာန်ရောက်သွားတာနဲ့ အတူတူပဲ၊ တေသံ ဝူပသမော၊ တေသံ- ထိုအပူတို့၏ ဝူပသမော- ကင်းငြိမ်းခြင်းသည်သင်္ခါရလို့ ဆိုလိုက်တာနဲ့ သားသမီးလေး ဘယ်လောက်ပါသွားတယ် ငပုတောတို့ လပွတ္တာတို့ ဘယ်လောက်ပါသွားတယ်ဆိုတာတွေ မရှိဘူး။ သင်္ခါရလို့ အောက်မေ့လိုက်တော့ တစ်ခါတည်း အပူတွေ အေးသွားတယ်။ လူတွေဆိုတော့ အပူတွေက မအေးဘူး၊ သင်္ခါရဆိုတော့ အပူတွေ အေးသွားတယ်၊ နှာခေါင်းလေကြီးထွက်နေတာ၊ ရေက ၁၅ ပေ၊ ပေ ၂၀၊ ပေ ၃၀ တက်လာတယ်ဆိုတော့ ဟော ရေမွန်းသွားရော၊ ဟော နှာခေါင်း လေကြီးက မရှူနိုင်တော့ဘူး၊ ရှူပြန်တော့လည်း အဆုတ်ထဲ ရေဝင်သွားပြီး သေတော့မှာ၊ သင်္ခါရဆိုတော့ ဖြစ်ပြီး ပျက်တယ်ဆိုတော့ ဟော သင်္ခါရမှန်း သိလိုက်တော့ အပူတွေ ပျက်သွားတယ်၊ လူဆိုလိုက်တော့ ငိုချင်သွားတယ်၊ သောက ပရိဒေဝဖြစ်သွားတယ်၊ အဲဒါ အာသဝေါကုန်တဲ့ တရားကြီးလို့ အဲလိုအဲလို မှတ်ပြီး အဲဒီစာလေးကို လူတွေကို ဖြန့်ဝေပေးစမ်း၊ ဒါမှ အပူအေးမှာ၊ တချို့ဆိုရင် ပြောသေးတယ် နောက်မှာလည်း ရှိသေးတယ်တဲ့ ကြောက်စရာတွေ အပူတွေပိုဖြစ်လာတယ်။ အဲဒါတွေ သင်္ခါရလုပ်လိုက်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုကြီး သင်္ခါရလုပ်လိုက်၊ ဟိုရွှေ့ဒီရွှေ့လည်း သင်္ခါရပဲ၊ အသားတွေဆိုတာ ပထဝီဆိုတာလည်း သင်္ခါရပဲ၊ အရိုးတွေဆိုတာလည်း သင်္ခါရပဲ၊ ဖြစ်ပြီး ပျက်တယ်၊ အူတွေကလည်း သင်္ခါရပဲလုပ်။ ဒါကြောင့် သဗ္ဗေ သင်္ခါရာဆိုပေး၊ အဲဒါနင်တို့ အရင်က ပါဠိလိုသာ ဆိုတတ်တာ၊ သင်္ခါရ ဘာမှန်းလည်း မသိဘူး၊ နှာခေါင်း လေရှူနေတာလည်း သင်္ခါရပဲ၊ ရေက နစ်ပြီ၊ ရေက နစ်တော့ နှာခေါင်း လေကမရှူနိုင်ဘူး၊ အဲဒါကြီးက မရှူနိုင်တော့ သင်္ခါရက မရှူနိုင်တာ၊ ငါမရှူနိုင်တာ မဟုတ်ဘူးလို့ ဆိုလိုက်တော့ ငြိမ်းသွားတယ်၊ အဲဒါနိဗ္ဗာန်ရောက်သွားတယ်၊ ရောက်လို့လည်း ရောက်မှန်းမသိကြပါဘူး၊ သင်္ခါရလို့ ဆိုလိုက်တာနဲ့ . . . ။

သင်္ခါရမို့လို့ ပျက်တာဆိုတော့ နိဗ္ဗာန်ရောက်သွားတယ်

မြတ်စွာဘုရားကလည်း ပရိနိဗ္ဗာန်စံခါနီး သင်္ခါရမမေ့နဲ့လို့ ဆိုလိုက်တာ၊ အခုလည်း သင်္ခါရကို မမေ့နဲ့၊ ငါမဟုတ်ဘူး၊ သင်္ခါရလို့ဆိုတော့ သေရမှာ မကြောက်ဘူး၊ အေးသွားရော၊ ဟိုဘဝ ရောက်တယ်ဆိုတာလည်း သင်္ခါရပဲ၊ ဘဝကူးတယ်ဆိုတာလည်း သင်္ခါရပဲ၊ အိပ်မက်မက်တယ်ဆိုတာကလည်း သင်္ခါရပဲ၊ ဘယ်သူ့ဆီ ရောက်သွားပြီ ဘယ်သူ့ဝမ်းထဲ ဝင်သွားပြီဆိုတာလည်း သင်္ခါရလို့သာလုပ်၊ စကားပြောတာ မြတ်စွာဘုရားက အဲဒါတွေကို မြင်လို့ အပ္ပမာဒေနတဲ့၊ ဝယ ဓမ္မာ သင်္ခါရာတဲ့၊ သင်္ခါရဆိုတာ ပျက်တတ်တယ်တဲ့၊ နင်တို့ လေရှူနေတာ သင်္ခါရပဲ၊ စကားပြောတာ သင်္ခါရ၊ နင်တို့ နားကြားနေတာ သင်္ခါရပဲ၊ ဒီကဟောတဲ့ ဆရာကြီးကလည်း သင်္ခါရပဲ၊ အဲသူလည်း ပျက်တတ်တယ်၊ မဟုတ်ရင် ပုံလွန်တော်မူတယ်ဆိုရင် ငိုလိုက်ကြတာ အဲလိုဖြစ်သွားတယ်။ အဲဒါ သင်္ခါရမို့လို့ ပျက်တာဆိုတော့ မငိုတော့ဘူး၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်သွားတယ်၊ အသောကံ၊ ဝိရဇံ ခေမံ ငိုချင်တယ်၊ ငိုချင်တာက တဏှာကြောင့် ငိုချင်တာ၊ လူရှိတာကို ဒါကြောင့် ‘လူတွေမရှိ အပူမရှိ’ အင်း . . . လူမရှိတော့ အပူမရှိတော့ဘူး၊ ဟိုကောင်မလေးက Emptiness လို့ ပြောတယ်၊ အဲဒီစာရွက်ကလေး ငါစင်ကာပူက ယူလာတယ်၊ နှစ်ရွက်တည်းရှိတာ ကုန်သွားတယ်၊ မနေ့က ဒေါ်လှလှချော ပေးလိုက်တယ်။ အဲဒီစာရွက်ထဲမှာ Form is emptiness, Emptiness is form. အဲဒီပုံကြီးတွေ မထားနဲ့၊ ပုံကြီးတွေလည်း ဖြစ်သွားတယ်၊ သုညတကြီးဖြစ်သွားတယ်၊ အောင်မာ Complete man ဖြစ်သွားတယ်တဲ့၊ ကောင်မလေးမှာ၊ အောင်မာ ဟို. . . ငါက စာရွက်အစိမ်းကလေးကို ဖတ်ပြတာ၊ သိတာက နာမ်၊ ထိုင်တာက ရုပ်၊ နာမ်ဆိုတာလည်း သင်္ခါရပဲ၊ ရုပ်ဆိုတာလည်း ပျက်တယ်၊ ဝယဓမ္မာ သင်္ခါရာဆိုတာလည်း သင်္ခါရပဲ၊ ပျက်တယ်၊ သိပြီးပျက်တယ်ကို သိတာက နာမ်၊ ‘သိတာက နာမ်’ ဆိုစမ်း . . . . (သိတာက နာမ်)၊ အဲဒီနာမ်လည်း သိပြီး ပျက်သွားပြီ၊ အဲလိုဆို ဘာပြုလို့ပျက်တုန်း ဆရာဆိုရင် သင်္ခါရမို့လို့၊ အဲ အဲဒီဉာဏ် ဒီနေ့ဉာဏ်က ပိုကောင်းတယ်၊ သိတာက နာမ် ဆိုတာလည်း သင်္ခါရမို့လို့ ပျက်သွားတယ်၊ အရင်တုန်းက သိတာကြီးက မပျက်ဘူးလို့ထင်နေတာ အောင်မာမနေ့ကသိတာကြီးက မပျက်ဘူးလို့ထင်နေတာ မဟုတ်ဘူး၊ သိတာက နာမ်ဆိုရင် ပျက်သွားတယ်၊ ‘ထိုင်တာက ရုပ်’၊ ဆိုစမ်း (ထိုင်တာက ရုပ်)၊ ရုပ်ကလည်း သင်္ခါရကြီး ပျက်နေတာပဲ၊ ဖြစ်ပြီးပျက်တယ်၊ ဥပဒါဝယ ဓမ္မိနော၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ နိရုဇ္ဈန္တိတဲ့ - ချုပ်ကုန်၏တဲ့၊ မချုပ်ဘူးလား၊ နားကြီး၊ မျက်စိကလည်း ချုပ်တာပဲ၊ အလင်းက မီးပဲ၊ အလင်းကြီးကလည်း သင်္ခါရပဲ၊ အလင်းကြီးလည်း ဖြစ်ပြီး ချုပ်တာပဲ၊ မျက်စိအကြည်ကြီးလည်း ဖြစ်ပြီးချုပ်တာပေါ့၊ ‘ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ဆိုစမ်း. . . (ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ နိရုဇ္ဈန္တိ)၊ ဆရာ အဲဒါကြီးက သေမှ နိဗ္ဗာန်ရောက်မှာ မဟုတ်ဘူးလားနဲ့ဆိုရင် ဟိုနိဗ္ဗာန်က သေမှရောက်တဲ့ နိဗ္ဗာန်။

သင်္ခါရမှန်း သိသွားရင် မကြောက်တော့ဘူး

အခု သင်္ခါရကြီး ပျက်တယ်သာ ရှုရင်စိုးရိမ်သေးသလား၊ အသောကံ ဝိရဇံမဖြစ်ဘူးလား၊

အဲဒါပျက်တယ်လို့ သိတာနဲ့ သင်္ခါရမှန်းသိတာနဲ့ နိဗ္ဗာန်ရောက်သွားပြီ၊ မစိုးရိမ်တော့ဘူး၊ စိုးရိမ်သေးလား (မစိုးရိမ်တော့ပါဘူး ဘုရား)၊ ကဲ မင်းတို့သေသွားပြီး နှာခေါင်းကြီးက လေမရှုနိုင်တော့ဘူး၊ စိုးရိမ်သေးသလား (မစိုးရိမ်တော့ပါဘူး ဘုရား)၊ အဲဒါ နိဗ္ဗာန်ရောက်သွားတာပဲ၊ သင်္ခါရမှန်း သိသွားရင် မကြောက်တော့ဘူး၊ ဒီနေ့တရားတော်တော်ကောင်းတယ်၊ လေတွေတိုက်တာက တရားကောင်းဖို့လို့ မှတ်ထား၊ ငါအရင်တုန်းက အဲလိုဟောတတ်သလား၊ အဲဒါလူတွေ ရေမွှန်းတယ်၊ ရေက မွန်းတယ်၊ မီးက ကျွမ်းတယ်၊ လေက တွန်းတယ်တဲ့၊ နင်တို့ ကိုယ်နင်တို့လည်း အဲဒီဟာတွေလို မှတ်ထား၊ သင်္ခါရလို့ မှတ်ထား၊ လူတွေလို့ မမှတ်နဲ့၊ မိန်းမတွေလို့ မမှတ်နဲ့၊ သင်္ခါရလို့မှတ်၊ သင်္ခါရမို့လို့ ပျက်သွားတယ်၊ ဥပဒါဝယ ဓမ္မိနောတဲ့၊ ဥပဇ္ဇိတွာ - ဖြစ်ကုန်ပြီး၍၊ နိရုဇ္ဈန္တိ- ချုပ်ကုန်၏တဲ့၊ ထွက်လေ ဝင်လေတွေ ထွက်ပြီးတော့ ချုပ်ကုန်၏တဲ့၊ အဲ သင်္ခါရဆီ ရောက်သွားတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုကြီး စိုးရိမ်သေးသလား၊ စိုးရိမ်တော့ကော လွတ်မှာလား . . . (မလွတ်ပါဘူး ဘုရား)၊ ဒီတော့ မစိုးရိမ်းဘဲ နေလိုက်တာပဲ အေးတာပဲ၊ သေချင်လည်း သေသွားပစေဆိုပြီး မဟုတ်ဘူးလား၊ နှာခေါင်းလေက မွန်းနေပြီလေ၊ ၁၃ ပေ ၁၄ ပေ တက်လာပြီလေ၊ ပြီးတော့ အုန်းပင်လည်း မတက်နိုင်ဘူးလေ၊ မိန်းမတွေဆိုတော့ ဘယ့်နှယ် အုန်းပင်တက်နိုင်မတုံး၊ ယောကျ်ားတွေသာ အုန်းပင်တက်နိုင်လို့ လေးငါးယောက်လောက် ကျန်တော့တာ၊ ကလေးတွေရော သေ၊ အဲဒါ သေတာက ယောကျ်ားတွေ၊ မိန်းမတွေ ကလေးတွေလို့ဆိုလို့ စိုးရိမ်တာ၊ သင်္ခါရဆိုတော့ စိုးရိမ်သေးလား၊ အဲဒီသင်္ခါရ မမေ့တာနဲ့ပဲ နိဗ္ဗာန်ရောက်သွားတယ်။

ဒါကြောင့် ဝယဓမ္မာသင်္ခါရာ အပ္ပမာဒေန သမ္ပာဒေထဘုရားကြီး ပရိနိဗ္ဗာန်စံသွားတဲ့ ဉာဏ်က ဒီနေ့ဉာဏ်နဲ့ ဟော ၁၃၇၀ ခု လေကြီးတာနဲ့၊ လေကြီးတာ ဘာခေါ်တယ် . . . (နာဂစ်ပါဘုရား)၊ အဲဒီ အဲဒါ သင်္ခါရ မမေ့ခြင်းရဲ့ အကောင်းဆုံးတရားတော် ဖြစ်သွားတယ်လို့ အဲလိုမှတ်ထား၊ လူတွေ မသေလို့ရှိရင် သင်္ခါရမှန်းလည်း သိမှာမဟုတ်ဘူး၊ ဟောလိုက်ရတာ တစ်နှစ်လုံး၊ တစ်ခါမှ သင်္ခါရ မရောက်ဖူးဘူး၊ ရောက်လာလား . . . (မရောက်လာပါဘူး ဘုရား)၊ ဟော ခုတော့ ထိုင်တာလည်း သင်္ခါရ၊ စကားပြောတာလည်း သင်္ခါရ၊ ဒူးကြီးက ဘာလဲ . . . . . . (သင်္ခါရပါဘုရား)၊ နားကြီးကဘာလဲ . . . . (သင်္ခါရပါ ဘုရား)၊ သင်္ခါရဆိုတာဘာလဲ. . . . (ဖြစ်ပြီးပျက်တာပါဘုရား)၊ အာယတနလည်း သင်္ခါရ၊ ဓာတ်လည်း သင်္ခါရ၊ သစ္စာဆိုတာ ဘာတုံး. . . . (သင်္ခါရပါဘုရား)၊ ဖြစ်ပြီးပျက်တာ ဘာသစ္စာတုံး (ဒုက္ခသစ္စာပါ ဘုရား)၊ ဖြစ်ပြီး မပျက်တာ ဘာသစ္စာတုံး. . . . (နိရောဓသစ္စာပါ ဘုရား)၊ မဖြစ်ပြီး မပျက်တော့ဘူး။ မစိုးရိမ်တော့ဘူး၊ နင်တို့လူမဟုတ်ဘူး၊ ယောကျ်ား မိန်းမ မဟုတ်ဘူး၊ အမေ အဖေလည်း မဟုတ်ဘူး။ အကုန်လုံး သင်္ခါရတွေ သဗ္ဗေသင်္ခါရာတဲ့ ပါဠိက ဟိုတုန်းကတည်းက ရှိတာ၊ ဝယဓမ္မာတဲ့၊ ဟို ၂၅၀၀ ကတည်းက ရှိတာ၊ အခု ၁၃၇၀ ကျမှဘဲ အခု သင်္ခါရဟာ ထင်ပေါ်တော့တယ်။ အခုထိုင်နေတာ လူတွေလား သင်္ခါရတွေလား . . . . . (သင်္ခါရတွေပါ ဘုရား)၊ ကဲ အဲလိုသိလိုက်တာနဲ့ အကုန်နိဗ္ဗာန်ရောက်သွားတယ်၊ မပူတော့ဘူး၊

တိုက်ကြီးပြိုသွားတယ် အမိုးတွေ လန်သွားတယ် အဲဒါ ဘာတုံး . . . . . (သင်္ခါရပါ ဘုရား)၊ တိုက်ကိုကျတော့ အမိုးလန်တယ် ပြောတယ်၊ လူတွေကျတော့ သေတယ်ပြောတယ်၊ သစ်ရွက်ကျတော့ ကြွေတယ်ပြောတယ် မဟုတ်ဘူးလား . . . . . (ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား)၊ ဘုန်းကြီးကျတော့ နတ်ရွာစံတယ် ပြောတယ်၊ အဲဒါစံချင်စံမှာ၊ ဘုရားကတော့ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတယ်၊ အနုပါဒိ သေသစံတယ်၊ သင်္ခါရလို့ သိလိုက်တာနဲ့ သဥပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်ရောက်တယ်၊ နောက် သေတော့လည်း မစိုးရိမ်လို့ရှိရင် ဘုရားလိုပဲ သဥပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်ရောက်တယ်၊ အေး အဲလိုမကောင်းဘူးလား . . . (ကောင်းပါတယ် ဘုရား)။ ဒီနေ့ဘုရားလိုပဲ အကောင်းဆုံးဖြစ်သွားတယ်၊ သာဓုခေါ် လိုက်ကြ။

(သာဓု . . . . . သာဓု . . . . . . သာဓု)

အမှားနဲ့အမှန်ဘုရားဆိုဉာဏ်၊ အမှားကို အမှန်မလုပ်နဲ့

တရားဆို နာမ်ရုပ်ကွဲ၊ ဟန်မလုပ်နဲ့တော့
ကံပြုတ်အောင်ကြိုးစားကြ။

အလျှူရှင်ဆုတောင်း

ဝဋ်ဒုက္ခကုန်ကြောင်းဉာဏ်ကို ပွားပေးရသော ကုသိုလ်ကြောင့်

ဝဋ်သုံးပါးကျွတ်ရာကို လျင်မြန်စွာ မျက်မှောက်ပြုနိုင်ခြင်း၏

ပြီးပြည့်စုံသော အထောက်အပံ့ဖြစ်ပါစေသတည်း။